

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Dalsgaard: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at fastslaa, at for Skatteaaret 1920—21 skal den Bestemmelse være gældende, som fandtes i Dyrtidslovene af 1918 og 1919: at de Skatteborgere, som i Skatteaarets Løb uden at opgive deres faste Bopæl i den fraflyttede Kommune tog skattepligtigt Ophold i en anden Kommune, skulde til den Kommune, hvor der var paalagt dem den forholdsvis højeste Skat, svare Forskellen mellem, hvad der var paalagt dem i Skat til begge Kommunerne tilsammen, og hvad de vilde være kommet til at svare i Skat til den Kommune, hvor de var ansatte til den forholdsvis højeste Skat, dersom de havde haft Ophold i denne Kommune hele Aaret. Da vi i den kommunale Skattelov, som vedtoges i Foraaret, bestemte, at en saadan Forskelsbeskatning, som den er blevet kaldt, skal anvendes paa de Skatteborgere, der i Aarets Løb helt fraflytter en Kommune, synes der al Grund til ogsaa at anvende denne Beskatning paa de Personer, der i Aarets Løb fraflytter en Kommune uden at opgive deres faste Bopæl i den midlertidigt fraflyttede Kommune. Lovforslaget tilsigter altsaa at fjerne enhver Fristelse til af Hensyn til Skatteforhold at flytte rundt mellem Kommunerne. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale det foreliggende Forslag til en midlertidig Lov, der kun skal gælde for et Aar, til hurtig Fremme uden Udvalgsbehandling.

Bramsnæs: Den Bestemmelse, der her er Tale om, er, som det allerede er udtalt, ikke ny, men har været indsat i tidligere Love af midlertidig Art. Lovforslaget gaar nu ud paa, at Pligten til at betale Forskelskat skal bestaa ogsaa i Skatteaaret 1920—21. Det kan vi for vort Vedkommende udmærket godt gaa med til. Paa den anden Side vil jeg gerne betone, at jeg synes, dette burde være en varig Bestemmelse i vor Skattelovgivning, ikke blot en midlertidig Bestemmelse. Det forekommer mig, at den er saa naturlig og fornuftig, set fra Kommunernes Side, at den burde gøres til en varig Bestemmelse. Der er navnlig for Bykommunerne knyttet betydelige økonomiske Interesser til denne Lov, idet Folk ved om Sommeren at flytte ud i en Landkommune kan unddrage deres Hjemstedskommune betydelig Skat og saaledes slippe noget billigere med deres Skat.

Som Lovforslaget lyder, skal de paa-gældende Personer betale den Skat, der

vilde være blevet dem paalignet, hvis de var blevet boende i Kommunen hele Aaret. Der er ikke nogen Interesse for de Kommuner, hvortil de flytter, i, at denne Lovgivning ikke skal blive varig, thi der gaar ikke nogen Skat fra disse Kommuner; de faar den Skat, de efter deres sædvanlige Regler vil paalægge disse Tilflyttere; men Tilflytterne skal betale den Forskel, der bliver mellem denne Skat og den, de skulde betale, hvis de var forblevet i deres egentlige Opholdskommune. Jeg kan sige, at for den Kommunes Vedkommende, hvis Forhold jeg kender særlig godt, nemlig Frederiksberg, spiller det en ikke ringe Rolle, om disse Fraflyttere i Sommertiden kan komme til at betale Skat til Frederiksberg, som om de havde boet der hele Tiden, og jeg vil tro, at dette Forhold ogsaa spiller en betydelig Rolle for mange andre større Bykommuner. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke vilde være Grund til at gøre den her omhandlede Bestemmelse til en varig Bestemmelse i dansk Skattelovgivning. Det er muligt, at den højtærede Indenrigsminister ikke ønsker at gøre dette i Øjeblikket, og i saa Fald skal jeg heller ikke stille noget Forslag om, at der sker Ændringer i Lovforslaget, men jeg kunde alligevel godt ønske en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt han ikke maatte finde det rimeligt at faa denne Bestemmelse gjort varig, saa at den ogsaa kom til at gælde i Fremtiden.

Oluf Jensen: Den her omhandlede Bestemmelse blev oprindeligt indsat i Loven af 1918 om Dyrtidsforanstaltninger, og den blev indsat der, bl. a. for at den kunde bidrage til at dække en Del af Dyrtidsudgifterne, selv om den ganske vist ogsaa kunde bruges til at dække andre af Kommunernes Udgifter. Loven skal have en midlertidig Karakter, og det er vort Partis Ønske efterhaanden at komme ind i normale Forhold i saa Henseende, hvorfor det ikke er uden Betænkelighed, vi tiltræder Lovforslaget. Vi vil imidlertid ikke modsætte os det, som det foreligger, dels af Hensyn til, at der er forløbet en Del af Aaret 1920—21, for hvilket Aar Lovbestemmelsen gælder, dels af Hensyn til, at der for Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende i den sidste Dyrtidslov findes en lignende Bestemmelse, som gælder for 1920—21, og man altsaa vilde stille de andre Kommuner anderledes end disse to Kommuner, hvis man ikke indførte Bestemmelsen for deres Vedkommende. Jeg ser